

Bílá labuť

Učedníci

1. Krouží labuť v oblacích bílá jako sníh, smí už letět za sluncem, už směr jí teplem dává,

D
dmaj7
 přichází její první cesta daleká, snad proto ani nespěchá,

h G
D dmaj7h
já vídal růst ji na řekách a teď mi křídly mává, musí dál za sv
ým posláním, já vím, vím.

D
R: Stoupat jak dým, já chtěl bych říct jí: "Těž poletím,
dávno už vím, že s tebou cestu svou neztratím

D

dmaj7

a z výšek vidím, jak malý jsem, jak vypadaj' hory a zem,
uč mě létat a žít, uč mě létat a žít."
Tíhu svou znám, čas labutí když se přiblíží,
v lásce je mám, snad proto už mě nic netíží
a z výšek vidím, jak malý jsem, jak vypadaj' hory a zem
uč mě létat a žít, uč mě létat a žít.

2. Mizí labuť v oblacích bílá jako sníh a já v rozpacích tu stojím, hledám její pohled hřejivý,
že zůstal jsem tu sám, je asi jenom malý klam.
Snad mě tady nenechá, snad se brzy vrátí a zas mě bude učit žít
, žít, žít, chci žít.